

rater, at det lyffedes at tilvejebringe dem. Hverken fra sin egen eller sin Mand's Familie kan hun vente nogen Understøttelse, da man ikke er i Stand til at yde en saadan. Fra Krigsministeriet erholdt hun i Pension 5 Kr. 28 D., og fra en privat Enkeskæbe 4 Kr. 16 D., i alt 9 Kr. 44 D. maanedlig. Da hun af Hensyn til Børnenes Pasning og paa Grund af en uheldbredelig Svaghed i begge Arme ikke kan fortjene tynderligt, henvender hun sig til Rigsdagen for ved dens Hjælp at erholde en Understøttelse til Børnenes Opdragelse, efter at et Andragende derom til Krigsministeriet er blevet afflaaet.

Da denne Sag vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

65. Fra pensioneret Skibsbygger A. E. Ziegler af Kjøbenhavn om forhøjet Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 11te December 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, P. Holm).

Andrageren forklarer, at han i 1868 under sit Arbejde paa Pantjerbatteriet Vindormen faldt ned fra en Højde af 15 Alen og bral Saaret. Han lå i længere Tid paa Hospitalet uden fuldstændig at genvinde sit Helbred, saa at han sin kunde udføre ganske let Arbejde, hvorpaa han i 1875 affedigedes fra Tjenesten paa Dr. og Sværstet. Han har derefter haft en Formerplads, som han i 1888 maatte opgive paa Grund af sit svækkede Helbred. Da han forment at være berettiget til at faa den sig tilstaaede Invalideforsørgelse, 180 Kr. aarlig, forhøjet til den i Lov om Invalideforsørgelse af 20de November 1876 § 5 nævnte højeste Understøttelse for Invalider af 3dje Afdeling, nemlig 270 Kr., androg han derom gentagne Gange hos Invalidebestyrelsen; men fik, senest efter at Sagen havde været forelagt Finansministeren, det Svar at man ikke fandt Grund til at bevilge Andragendet, i Henhold til den af Bestyrelsens lægeyndige Konjulent indgivne Beretning om den efter Andragerens Ønske foretagne Underfølgelse af Følgerne af den stedfundne Lufkation af højre Høfte. Han andrager derfor nu om Rigsdagens Bistand til at erholde en højere Understøttelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

66. Fra Oberstløjtnant E. S. Eibe af Kjøbenhavn om Understøttelse udover den ham tillagte Pension og Invalideforsørgelse. (Indbragt den 11te December 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, L. Vermoes).

Andrageren oplyser, at han i Januar 1890 ved naaet Aldersgrænse for Kaptainer blev affediget i Naade og med Pension, og da han i Krigen 1864 havde erholdt et Skudskaar og en Brokftade, indgav han et Andragende til Invalidebestyrelsen om Invalideforsørgelse, og erholdt derefter en saadan paa 300 Kr. aarlig. Da han imidlertid antog, at han burde have en højere, androg han derom først hos Invalidebestyrelsen og senere hos Finansministeren, men fik det Svar, at man ikke saa sig i Stand til at bevilge det ansøgte. Han henvender sig derfor til Folketinget og andrager om, at det vil søge ham bevilget en Understøttelse, i Righed med den, der i sin Tid blev tilstaaet affediget Kaptain E. C. P. T. Fischer (se Tillæg B. for Samlingen 1888—89, Sp. 1154—55, 458, 562, 1912, Tidenden Sp. 6528, 6529, 6540—41), idet han mener, at hans Forhold med Hensyn til hans militære Fortid er saa temmelig ens med dennes. Han bemærker, at de ham tilføjede Beskadigelser i Forbindelse med Gigt og Reumatisme fra Krigen 1864 gøre ham det umuligt ved praktisk Virksomhed eller ved stillestående Arbejde at erhverve sig noget, og at han saaledes skønt kun 53 Aar gammel er berøvet den ellers endnu tilstedeværende Arbejdsevne og ene henvist til Pensionen og Invalideforsørgelsen, der næppe strække til til hans og Families Underhold. Han har paa Grund af sin Svaghed ikke turdet modtage en ham tilbudt Anstøttelse i Forstærkningen, hvorved han kunde have forbedret sine aarlige Indtægter, ligesom han ogsaa har maattet give Afkald paa tilbudt Bestættigelse, fordi hans Arbejdsevne ikke var tilstrækkelig dertil.

Udvalget gør ingen Indstilling.